

Επί του σχεδίου νόμου «περί καθιέρωσης πενθήμερου έβδομαζδος εργασιών των δημοσίων εν γένει υπηρεσιών και ρυθμίσεως συναρτών θεμάτων».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Αἱ σημειωθεῖσαι ἤδη ἐξελεῖσθε εἰς ὅλους τοὺς τομείς τῆς δράσεως τῆς Διοικήσεως καὶ αἱ σταθερῶς μεταβαλλόμεναι κοινωνικοοικονομικαὶ συνθήκαι, ἐν ὧσι: μάλιστα τῆς ἐντάξεως τῆς χώρας εἰς τὰς Ἑρωπαϊκὰς Κοινότητες, κατέστησαν ἐπιβεβλημένην σήμεραν τὴν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνὸς συστήματος ἑβδομαζδιαίας εργασιῶς πέντε ἡμερῶν ὅσον εἰς τὸν δημοσίον ὅσον καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα, προῖχα τὸ ὅποιον ἀπετέλει: ἐπὶ μακρῶν καθολικῶν αἰτήμα τῶν εργαζομένων καὶ τῆς συνδικαλιστικῆς ἐκπροσωπήσεως αὐτῶν.

Γενικῶς, εἰς τὰς χώρας τῆς Ἑρωπαϊκῆς Κοινότητος ἐφαρμόζεται πενθήμερος ἑβδομαζδιαία ἐργασία ὅσον εἰς τὸν δημοσίον ὅσον καὶ τὸν ἰδιωτικὸν τομέα με ἐλαχίστας ἐξαιρέσεις καὶ με κύριον χαρακτηριστικὸν ὅτι: ἡ καθολικεὺς τοῦ μέτρου τοῦτου ἐπετεύχθη εἰς μακρότερα χρονικὰ διαστήματα καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοὐλάχιστον τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως με συλλογικὰς συμβάσεις εργασιῶς.

Ἡ καθιέρωσις καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς πενθήμερου ἑβδομαζδιαίας εργασιῶς βασίζεται ἐπὶ ὠριμμένων ἀρχῶν, ὡς αὐταὶ ἐκτίθενται: κατωτέρω εἰς τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις τοῦ ὑπ' ἔξιν σχεδίου νόμου:

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 1:

Καθιερῶνται: κατ' ἀρχὴν γενικῶς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1981 σύστημα πενθήμερου ἑβδομαζδος εργασιῶς δι' ἅπαντας τοὺς εργαζομένους εἰς τὸν δημοσίον τομέα. ἤτοι: ὅσον διὰ τοὺς τακτικῶς ὑπαλλήλους ὅσον καὶ διὰ τὸ ἐπὶ συμβάσει εργασιῶς ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικὸν τῶν Δημοσίων, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐντὸς τοῦ πλαισίου πάντως τοῦ προβλεπομένου ἢ ἐφαρμοζομένου δι' ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν συνολικῶ ἀριθμοῦ ὡρῶν ἑβδομαζδιαίας εργασιῶς. Τὸ πενθήμερον ἐργασίας θὰ ἀρχεταί γενικῶς ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι τῆς Παρασκευῆς, με μὴ ἐργάσιμον ἡμέραν τὸ Σάββατον, παρεχόμενης πάντως τῆς εὐχεταίας νὰ καθιερῶνται εἰς ὠριμμένας περιπτώσεις ὑπηρεσιῶν τῶν Δημοσίων, Ο.Τ.Α. καὶ λοιπῶν Ν.Π.Δ.Δ. πενθήμερος ἑβδομαζ εργασιῶς ἀπὸ Τρίτης μέχρι καὶ Σαββάτου (με μὴ ἐργάσιμον ἡμέραν τὴν Δευτέραν), ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται, λόγω τῆς ἰδιοσπουδαιότητος των, κατὰ τὰ εἰδικώτερα ὀριζόμενα εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου.

Ἐξ ἄλλου, ἐξαιροῦνται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πενθήμερου ὠριμμένα: ὑπηρεσίαι, λόγω εἰδικῶν συνθηκῶν λειτουργίας των, με δυνατότητα πάντως ἐπιπέσεως καὶ εἰς ταύτας τοῦ ἀνωτέρω μέτρου. Ἡ δυνατότης αὕτη παρέχεται καὶ προκειμένου περὶ δημοσίων ἢ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν κοινῆς ὀφελείας.

Ἐπίσης κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, δὲν θὰ ἰσχύσῃ ἡ πενθήμερος ἑβδομαζδιαία ἐργασία δι' ὅλας τὰς ἐαυμίθας τῆς Ἐκπαίδευσως, προκειμένου νὰ μελετηθοῦν καὶ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ εἰδικώτερα προβλήματα τοῦ ἀνακύπτου ἐἰς τὸν χῶρον αὐτόν.

Ἐπειδὴ δὲν θὰ ἦτο ἐφικτόν, ὅπως εἶναι εὐνόητον, νὰ καθιερῶντο εὐθείως εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὅλα: αἱ περιπτώσεις ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμφανίζου ἰδιοσπουδαιότητας συνθηκῆς λειτουργίας καὶ αἱ ὁποῖαι: θὰ ἔπρεπε ἐνδεχομένως νὰ ἐξαιροῦντο ἀπὸ τοῦ συστήματος τῆς πενθήμερου ἑβδομαζδος εργασιῶς ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει: νὰ διαφοροποιηθῇ ἐν προκειμένῳ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τοῦτου, δίδεται εἰδικὴ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδότησις.

Καθιερῶνται: ἐνιαίον ὠραῖον ἑβδομαζδιαίας εργασιῶς τῶν μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων καθ' ὅλον τὸ ἔτος (37 1/2 ὡραὶ), καταργουμένου τοῦ μέχρι: τοῦδε ἐφαρμοζομένου θερινοῦ καὶ χειμερινοῦ ὠραρίου ἐκ 36 καὶ 39 ὡρῶν, ἀντιστοίχως. ὡστε νὰ ἀπορευχθῇ ἀδικαιολόγητος ἐπιμήκυνσις τῆς καθήμερινης ἀπασχολήσεως κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἐξ ἄλλου, δὲν θίγονται τὰ

διαφορετικὰ ὠραῖα ἑβδομαζδιαίας εργασιῶς, τὰ ὁποῖα ἰσχύουσι διὰ τὰς διαφορὰς κατηγορίας τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου. Ἡ ρύθμισις αὕτη δὲν θίγει: τὸ ἰσχύον καθυστάτως τῶν ὡρῶν ἑβδομαζδιαίας ἀπασχολήσεως καὶ διδασκαλίας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐαυμίθας τῆς Ἐκπαίδευσως. Ἐπίσης, δὲν θίγονται: εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι: τὸν χρόνον εργασιῶς ὠριμμένων κατηγοριῶν προσωπικοῦ, ὡς π.χ. τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων Ν.Δ. 2592/53 καὶ τῶν Σχολῶν Ὑγειονομικοῦ Δυναμικοῦ αὐτῶν (ἄρθρο 16 Ν. 3941/59 καὶ ἄρθρο 3 παρ. 1 Ν. 123/75), τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν (ἄρθρο 8 Ν.Δ. 1343/73), τῶν μονίμων θεραπευτῶν ἱατρῶν τοῦ ΗΚΑ (ἄρθρο 7 παρ. 2 ἐδ. α Β.Δ. 17/18.2.56 καὶ Β.Δ. 24—6/22.7.78) κ.α.

Γενικῶς, αἱ καθ' ἡμέραν ὡραὶ εργασιῶς ὀρίζονται συνεχεῖς, ἤτοι: ἀνευ ἐνδιαμέτου διακοπῆς, κατ' ἐξαιρέσειν δὲ μένον δύναται: νὰ ὀρίζονται: καὶ διακεκομμένα. Ἐξ ἄλλου, τὸ Σάββατον ἢ ἡ Δευτέρα, κατὰ περίπτωσιν, δὲν θεωρεῖται ὡς ἡμέρα ἀργίας διὰ τὴν καταβολὴν οἰκονομικῆς προσαυξήσεως, ἀλλὰ πρόκειται: ἀπλῶς περὶ μετακινήσεως τῶν ὡρῶν εργασιῶς τοῦ Σαββάτου (ἢ Δευτέρας) εἰς τὰς ὑπολοίπους ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἑβδομαζδος. Ἐπὶ πενθήμερου ἑβδομαζδιαίας εργασιῶς, εἰς τοὺς τυχόν ἀπασχολουμένους κατὰ Σάββατον (ἢ Δευτέραν), ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς εργασιῶς των, θὰ παρέχεται ὑποχρεωτικῶς ἑτέρα ἀναπληρωματικὴ ἡμέρα ἀναπαύσεως. Πάντως, κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναπαύσεως δὲν θὰ ἐπιτρέπεται: ὑπὸ μορφῆν ὑπερωριακῆς, ὑπερεργασιαικῆς ἢ ἄλλης μορφῆς προσθέτου εργασιῶς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται πρὸς συμπλήρωσιν ὠραρίου φυλακῶν εργασιῶς (ὡς π.χ. νοσηλευτικῶν προσωπικῶν νοσοκομείων κλπ.).

Διευκρινίζεται, ὅτι: ἡ ρύθμισις τῆς παρ. 9 τοῦ σχεδίου καθιερῶνται: ὅσον τὰς μονίμους μητέρας—ὑπαλλήλους ὅσον καὶ τὰς μητέρας—ὑπαλλήλους ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τοῦ Δημοσίου, τῶν Ο.Τ.Α. καὶ λοιπῶν Ν.Π.Δ.Δ.

Διὰ τῆς παραγρ. 11 τοῦ σχεδίου νόμου σκοπεῖται, κατ' ἀντικατάστασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 32 τοῦ Ν. 434/1976, ἀφ' ἐνὸς ὁ περιορισμὸς ἀργιῶν καὶ ἡμιαργιῶν τιῶν τῶν δημοσίων υπηρεσιῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ καθορισμὸς διὰ νόμου τῶν ἀργιῶν τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ πολιτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων πρὸς συμμετοχὴν του εἰς τὸν ἐργασίμῶν τῶν προστατῶν ἁγίων ἐκάστου Κλάδου.

Εἰδικώτερον προβλέπονται: α) Ἡ κατάργησις τῆς ἀργίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς) καὶ τῶν ἡμιαργιῶν τῆς ἐπομένης τοῦ Νέου Ἑτους, τοῦ τελευταίου Σαββάτου τῆς Ἀποκριῶς καὶ τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα, καθ' ὅσον ὁ ὑποστῆμνος ἀριθμὸς τῶν 13 ἡμερῶν ἀργίας καὶ 7 ἡμερῶν ἡμιαργίας εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας κρίνεται ὑπερβολικός. β) Ἡ νομοθέτησις τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἰσχυροῦσιν καὶ καθιερῶντων διὰ Διαταγμάτων, Πράξεων Ὑπουργικῶν Συμβουλίου κλπ. ἀργιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν περιελήθησαν εἰς τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 434/76, ἀνεγκλίαια κυρίως διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδογῶν εἰς τὸ ἐργαζόμενον εἰς τὰς Ε.Δ., ἐπὶ σχέσει: ἰδιωτικοῦ δικαίου, πολιτικῶν προσωπικῶν καὶ γ) ὁ περιορισμὸς τῶν δύο ἀργιῶν τοῦ Πολυμικοῦ Ναυτικοῦ (3ης Δεκ. ἐπετείου Ναυμαχίας τῆς ΕΛΛΗΣ καὶ 6ης Δεκ. ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου) εἰς μίαν, τῆς 6ης Δεκ. ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Διὰ τῆς παραγρ. 12 τοῦ σχεδίου προβλέπεται: ἡ καταβολὴ τοῦ ἡμερομισθίου εἰς τὸ πάσης φύσεως προσωπικὸν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου τοῦ Δημοσίου, Ο.Τ.Α. καὶ λοιπῶν Ν.Π.Δ.Δ., τὸ ἀμειβόμενον με ἡμερομισθίου, δι' ὅλας τὰς ἀργίας τῆς παρ. 11 τοῦ σχεδίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν, ἐφ' ὅσον ἡ μὴ ἀπασχολήσις δὲν ὀφείλεται εἰς τοῦτο.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 2:

Διὰ τῆς παρ. 1 παρέχεται: ἡ δυνατότης ὑποχρεωτικῆς ἐφαρμογῆς συστήματος ἑβδομαζδιαίας εργασιῶς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα, με τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. 3239/55, δηλαδὴ διὰ συλλογικῶν συμβάσεων εργασιῶς ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ τῶν σχετικῶν διαπραγματεύσεων, δι' ἀποφάσεων δικαιοσύνης.

Ός γνωστόν, η εφαρμογή του αυτού συστήματος εργασίας επα-
ρατείται σήμερα εις την κρίσιν του οικείου εργοδότη.

Διά της παρ. 2 ορίζεται ότι η επαύξησις των ωρών της
ημερησίας εργασίας επί τω οικείω εφαρμογής συστήματος έ-
βδομαδιαίας εργασίας πάντα εργασιών ημερών δεν αποτε-
λεί υπερωρίαν ή υπερεργασίαν ή άλλης μορφής πρόσθετον έρ-
γασίαν. Τούτο περίσταται ως αναγκαία συνέπεια της εφαρ-
μογής του ως άνω συστήματος εργασίας, δεδομένου ότι η έ-
φαρμογή αυτού προβλέπεται χωρίς την μείωσιν της διάρκειας
της εβδομαδιαίας εργασίας.

Διά της παρ. 3 παρέχεται η δυνατότης, όπως διά συλλο-
γικών συμβάσεων εργασίας ή αποφάσεων δικαστικής επαπει-
νεται ή ίσχυος της παρ. 5 του άρθρου 7 της υπ' αριθ. 6/
1979 αποφάσεως του ΔΔΔΔ Αθηνών, κωρυθείσης διά του
άρθρου 15 του Ν. 1082/1980, και επί των επιχειρήσεων
κ.λπ., το προσωπικόν των οποίων εργάζεται κατ' εναλλαγήν.

Η εφόμισις αυτή καθίσταται αναγκαία, καθ' όσον, μετά
την επαύξησιν μείωσιν των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας
των μεθωτών εις 43 ώρας και την περαιτέρω μείωσιν αυ-
τών επί 1.10.1981 εις 42, ανακύπτουν τεχνικά προβλήμα-
τα διαρρυθμίσεως των ωρών ημερησίας και εβδομαδιαίας
εργασίας των μεθωτών των εν λόγω επιχειρήσεων, αναγκά-
μεν εις την κάλυψιν των κυκλωμάτων εργασίας (εάρδια).

Επί του άρθρου 3:

Διά του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου μεταβάλλεται ο τρό-
πος υπολογισμού της υπό του Υπαλληλικού Κώδικος (άρ-
θρα 101 και επόμενα) προβλεπομένης κανονικής άδειας των
υπαλλήλων, υπολογιζομένης ταύτης έρεξής εις εργασίους
ημέρας, εις τας οποίας συνυπολογίζεται και η ημέρα του
Σαββάτου (ή της Δευτέρας), έφ' όσον η εν λόγω ημέρα,
επως ρητώς προβλέπεται εις το υπ' όψιν σχέδιον, δεν θεω-
ρείται ως έξαίρεσιμος ημέρα. Η τριαύτη μετατροπή άπο-
σκοπεί εις το να καταστή το όλον σύστημα υπολογισμού των
κανονικών άδειών περισσότερο ευέλικτον, καθ' όσον άρρα
ειδικώτερον εις την λήψιν υπό του υπαλλήλου μέρους μόνον
της δικαιουμένης κανονικής άδειας, πράγμα το όποιον έξυ-
πηρετεί τόνον την υπηρεσίαν όσον και τον υπάλληλον.

Τοιούτον περιεχόμενον έχον το υπ' όψιν σχέδιον νόμου, πα-
ρακαλούμε διά την επιψηφισιν αυτού ως καταπεύγοντες χαρα-
κτηρες κατά τας διατάξεις του κανονισμού της Βουλής και
του άρθρου 74 του Συντάγματος.

Εν Αθήναις, τη 8 Δεκεμβρίου 1980

Οι Υπουργοί

Προεδρίας Κυβερνήσεως
ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Εργασίας
ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προσηρτημένον εις την αιτιολογικήν έκθεσιν επί του σχε-
δίου νόμου «περί καθιερώσεως πενθημέρου εβδομάδος
εργασίας των δημοσίων εν γένει υπηρεσιών και ρυθμί-
σεως συναφών θεμάτων».

ΘΙΓΟΜΕΝΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 76 Π. Δ. 611/1977 (ν. 434/1976, § 30, 32)
Νόμος εργασίας.

1. Αί καθ' εβδομάδα ώραι εργασίας των υπαλλήλων
ορίζονται από τριάκοντα έξ έως τριάκοντα έννοι, κατά τή

ειδικώτερον δι' αποφάσεως του Πρωθυπουργού καθοριζό-
μενα.

2. Αί καθ' ημέραν ώραι εργασίας ορίζονται έντός των
έν παραγράφω 1 χρονικών ορίων δι' αποφάσεως του Πρω-
θυπουργού, δυνάμενου να μεταβιβάζη την άρμοδιότητά του
ταύτην εις τον Υπουργόν Προεδρίας Κυβερνήσεως. Ο Υ-
πουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως δύναται να μεταβιβάζη
περαιτέρω την άρμοδιότητά του ταύτην :

α) Εις τούς οικείους Υπουργούς δι' εξαρτωμένας έν
του Υπουργείου των υπηρεσίας αποκεντρωμένους ή αυ-
τοτελείς κλάδους ή δι' έποπτευόμενα υπ' αυτών νομικά πρό-
σωπα δημοσίου δικαίου δι' ές περιπτώσεις επιβάλλεται παρέκ-
κλισις τις ως εκ της φύσεως του έργου αυτών.

β) Εις τούς νομάρχας διά τας έν τη περιφέρεια του νομού
δημοσίας υπηρεσίας και τή υπό της νομαρχίας έποπτευό-
μενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

3. Προκειμένου περί του προσωπικού της Υπηρεσίας
Εθνικού Τυπογραφείου ή άλλων υπηρεσιών τυπογραφείου
και βιβλιοθηκής ως και μηχανογραφικών υπηρεσιών, αί
κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου οριζόμεναι
καθ' εβδομάδα ώραι εργασίας δύναται κατ' εξαίρεσιν, λόγω
ειδικών δυσμενών συνθηκών εργασίας να μειούνται, κατά
τρεις ώρας δι' αποφάσεως του Πρωθυπουργού.

4. Προκειμένου περί μητέρων—υπαλλήλων αί οριζό-
μεναι κατά τας διατάξεις της παραγράφου 2 καθ' ημέραν
ώραι εργασίας περιορίζονται κατά δύο μόν ώρας έφ' όσον
έχουν τέκνα ηλικίας μέχρι δύο έτών κατά μίαν δε ώραν έφ'
όσον έχουν τέκνα ηλικίας από δύο έως και τεσσάρων έ-
τών.

5. Ημέραι άργίας και ημιαργίας ορίζονται αί έξής :

α) Ημέραι άργίας : ή Εθνική έορτή, ή 28η Οκτωβρίου,
ή πρώτη του έτους, τή Θεοφάνεια, ή των τριών Ιεραρχών
διά τούς εκπαιδευτικούς λειτουργούς ή Καθάρα Δευτέρα, ή
Μεγάλη Παρασκευή, τή Μέγα Σάββατον, ή Δευτέρα του
Πάσχα, ή 1η Μαΐου, ή του Αγίου Πνεύματος (Δευτέρα
της Πεντηκοστής,) ή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ή
17η Νοεμβρίου διά τή Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ίδρυματα
και τας Ανωτέρας Σχολάς, ή πρώτη και δευτέρα ημέρα
των Χριστουγέννων και άπασαι αί Κυριακαί. Εάν οιαδή-
ποτε εκ των οριζομένων ως άνω ημερών άργίας συμπίπτη
με Κυριακήν ως ημέρα άργίας ορίζεται ή επομένη της Κυ-
ριακής ταύτης εργάσιμος ημέρα.

Η μεταξύ δύο άργιών μοναδική εργάσιμος ή ημιαργά-
σιμος ημέρα δύναται να ορίζεται ως ημέρα άργίας δι' απο-
φάσεως του Πρωθυπουργού, επί αντιστοίχως μειώσει προη-
γουμένων ή επομένων ημιαργιών.

β) Ημέραι ημιαργίας : ή παραμονή των Χριστουγέννων,
ή παραμονή του Νέου Έτους, ή επομένη του Νέου Έτους, ή
παραμονή των Θεοφανείων, τή τελευταίον Σάββατον της
Απόκριου, ή Μεγάλη Πέμπτη και ή Τρίτη του Πάσχα.
Κατά τας ως άνω ημιαργίας ή εργασία διακόπτεται την
12ην μεσημβρινήν ώραν.

6. Διά Προεδρικού Διατάγματος εκδιδόμενου επί τη
προτάσει του Υπουργού Έσωτερικών δύναται να ορισθή
και μία κατ' έτος ημέρα άργίας δι' έκάστην περιφέρειαν,
προς έστρατόν Οργανιστικού ή εθνικού γεγονότος.